అనుకోండి, శాంతిగా ఉంది అనుకోండి, రాగద్వేషములు నీ మనస్సును అల్లరి చేయటం లేదు అనుకోండి ప్రాణాయామం మీరు ప్రత్యేకంగా చేయనక్కరలేదు, దాని అంతట అదే జరిగిపోతూ ఉంటుంది. గాఢ నిద్రలో మనం ఏదైతే కాదోఅందులోనుండి వేరుపడుతున్నాము. జాగ్రదవస్థలోనికి వచ్చాక గొడవలు అన్నీ వస్తున్నాయి. మనం ఏదైతే కాదో వాటిని ఒకోదానిని ఇది మనం కాదు, ఇది మనం కాదు అనిగెంటుకొంటూ వస్తే గాఢనిద్రలో ఏ స్థితి అయితే ఉందో ఆ స్థితిని జాగ్రదవస్థలో అనుభవిస్తాము, అదే మోక్షం. నా అహంకారము పోగొట్టుకోవటం ఎలాగ అని చాడ్విక్‌గారు భగవాన్‌ను అడిగారట. నీకు అహంకారం ఉందో లేదో చూసుకో. నీకు అహంకారం నిజంగా లేదు, ఉంది అని నీవు అనుకొంటున్నావు. లేదు అన్న విషయం తెలుసుకో సరిపోతుంది అని భగవాన్ చెప్పారు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు 12-5-2000, దర్భరేవు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

భగవంతుడు వేరు, జ్ఞాని వేరు కాదు. భగవంతుడి స్వరూపాన్ని పొందినవాడినే జ్ఞానిఅని పిలుస్తారు. బ్రహ్మం గురించి చెప్పాలంటే ఆ స్థితిని పొందినవాడు చెపితే అది సరళంగా, సరసంగా ఉంటుంది, వినేవారి హృదయానికి హత్తుకొంటుంది. అందరి హృదయాలలో సద్వస్తువు ఉంది, జ్ఞానిలో ఉంది, అజ్ఞానిలో కూడా ఉంది. ఎవడి హృదయం అయితే పవిత్రం అయ్యిందో, పరిశుద్ధం అయ్యిందో వాడిలో ఆత్మజ్యోతి వ్యక్తమవుతుంది. హృదయం పరిశుద్ధం కాకపోతే అది లోపల ఉన్నా అది మనకు వ్యక్తం కాదు. అది తెలియని వాడిని దుఃఖం వెంటాడుతుంది, దానిని తెలుసుకొన్నవాడు సుఖి అవుతాడు. ఆ వస్తువు యొక్క స్వరూపమే ఆనందం. ఆ స్వరూపాన్ని విడిచి పెట్టి సుఖాన్వేషణ కోసం మనస్సు ఇంద్రియాల ద్వారా బయటకు వచ్చే అవకాశం లేదు. గురువు యందు గౌరవం ఉండాలి, భక్తి ఉండాలి, గురువు పట్ల అద్వైతభావన పనికి రాదు. గురువు పట్ల అద్వైత భావన ఉంటే వాడికి ఉపదేశం పొందే అర్హత ఉండదు కదా అని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. దానికి భగవాన్ అవును అని చెపుతూ కాని గురువు ఉండేది అంతరంగంలో. నిజమైన గురువు ఎక్కడ ఉన్నాడు మన హృదయంలో ఉన్నాడు. గురువు అంటే ఆత్మ, చైతన్యం. గురువు ఎంతలోతులలో ఉన్నాడో అంత లోతులలోనికి వెళ్ళటానికి మనకు శక్తి సరిపోవటం లేదు. గురువు చెప్పిన మాటలు శ్రవణం చేయాలి. మాటల పట్ల నీకు శ్రద్ధ ఉండాలి దానికి సజీవమైన విశ్వాసం అవసరం. గురువు చెప్పిన

మాటలు శ్రద్ధగా శ్రవణం చేసి, మననం చేసి వాటిని అర్థం చేసుకొని ఆచరించగలిగితే మన హృదయంలో ఉన్న జ్ఞానగంగ మనకు అందుతుంది. నీకు దేహబుద్ధి ఉంది కాబట్టి గురువును కూడా దేహమాత్రుడుగా చూస్తావు అందువలన గురువు బయట ఉన్నాడని నీకు అనిపిస్తుంది.

గురుదేవా సదా నా అంతరంగంలో స్థిరుడవై ఉండి మానుష రూపం ధరించి నన్ను నడుపుతూ, నన్ను రక్షిస్తున్నావు. నీకు ఆ శరీరం అవసరం ఉండి కాదు మమ్మల్ని చక్క బెట్టటానికి, మా మనస్సును పవిత్రం చేయటానికి, మాకు మోక్షానికి దారి చూపించటానికి నువ్వు దేహం ధరిస్తున్నావు. మాకు బోధ చేయటం కోసం ఆ శరీరం ధరించి వస్తున్నావు. బోధ ద్వారా మా మనస్సును సంస్కరించి పొరపాటు మార్గంలో నడుస్తుంటే మమ్మల్ని సరిచేస్తున్నావు, మమ్మల్ని రక్షిస్తున్నావు. మేఘాలు సూర్యుడు మనకు కనబడకుండా చేస్తున్నాయి. ఆ మేఘాలు పోతే సూర్యుడు కనబడతాడు. మన హృదయంలో సద్వస్తువు ఉన్నప్పటికి అది మనకు తెలియకుండా ఈ దేహగతమైన నేను మనకు అడ్డువస్తోంది. భగవంతుని నామాన్ని నిరంతరం జపించటం వలన గాలి ఏ విధంగా మేఘాలను గెంటివేస్తోందో అలాగ నామం దేహగతమైన నేనును గెంటివేస్తుంది అప్పుడు హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువు నీకు తెలియబడుతుంది. అత్యంత సులభం ఆత్మవిద్య అని భగవాన్ చెప్పారు, అదే కష్టము అని వేదాలు చెపుతున్నాయి. అది అత్యంత సులభం అయితే లోకంలో జ్ఞానులు బహుతక్కువమంది ఉన్నారు కదా అని అడిగితే మీరు అహంభావనకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నారు. అదే మీరు అనుకొని ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నారు. దానికి ప్రాముఖ్యత ఇవ్వకుండా ఉంటే అదే పడిపోతుంది అప్పుడు లోపల ఉన్న వస్తువు నీకు తెలుస్తుంది. విషయాన్ని జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోండి. ధ్యానం చేసేది అహంభావనే, జపం చేసేది అహంభావనే. అహంభావన లేని వాడికి సాధన ఏమిటి. అహంభావన నువ్వు అనుకొన్నా అది నువ్వు కాదు. అందుచేత గాఢనిద్రలో దానిలోనుండి విడిపోతున్నావు. నువ్వు ఏదైతే అవునో దానిలోనుండి నీవు సెపరేట్ అవ్వలేవు. అది నీవు కాదుకాబట్టి గాఢనిద్రలో అహంభావన నుండి విడిపోతున్నావు. ఆ క్లూ మీకు అర్థమయితే చాలు. అది మీకు అర్థం కాక దానికి జీవితం పొడుగునా ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నారు. దానికి ప్రాముఖ్యత ఇవ్వకండి, దానికి ఫుడ్ సప్లయి కట్ అయ్యి అది నశిస్తుంది.

మాయ ఎక్కడ ఉంది అంటే వర్తమాన కాలాన్ని అందరూ వదిలివేస్తున్నారు. భవిష్యత్ గురించి ఆలోచిస్తున్నారు, జరిగిపోయిన గొడవలు తలపెట్టుకొంటున్నారు. ప్రతీవాడు

అడగకుండా ఉండలేకపోతున్నాను. బాహ్యంగా నాకు ఏమీ లోటులేదు. డబ్బు ఉంది, తెలివి ఉంది. ఇవి అన్నీ ఉన్నా నేను శాంతిగా ఉన్నాను, నాలో వెలితి లేదు అని చెప్పటానికి మీ దగ్గర నాకు నోరు రావటంలేదు. నేను శాంతిగా లేకుండా శాంతిగా ఉన్నాను అని చెపుతాను అనుకోండి నన్ను నేను మోసం చేసుకొన్నట్లు అవుతుంది. హృదయంలో శాంతి ఉంది. అక్కడకు వెళితేనే గాని శాంతి దొరకదు అని మీరుచెపుతున్నారు. బహుశా నేను ఇంకా హృదయంలోనికి వెళ్ళలేదేమో? అందువలన శాంతి నాకు దొరకటంలేదు. హృదయంలో శాంతి ఉంది, మనస్సును తీసుకొని వెళ్ళి హృదయానికి స్వాధీనం చేయమని మీరు చెపుతున్నారు. మనస్సులో స్వార్థం ఉంటే హృదయానికి స్వాధీనం అవ్వదు అని చెపుతున్నారు. మేము పూర్తిగా స్వార్థం విడిచిపెట్టాము అని చెప్పలేను అలాగని స్వార్థపరులము అని చెప్పలేము. అటు ఇటు కాకుండా ఉన్నాము. మేము ఆడవాళ్ళము పెద్ద పెద్ద సాధనలు చేయలేము, ఏదోసామాన్యంగా చేయగలము. నాలో అశాంతి పోవాలంటే ఈ దొంగనేను పోతేగాని అశాంతి పోదు అని మీరు చెపుతున్నారు. ఈ దొంగనేను మీ అనుగ్రహం వలన పోతుందిగాని నా తెలివితేటల వలన పోదు. అందువలన మీరు నా పట్ల దయచూపించి ఈ అశాంతిని పోగొట్టాలి. మా మిథ్యానేను మీరు కాదు. మాలో ఉన్న నిజమైన నేనే మీరు మాలోపల మీరు ఉన్నారు కాబట్టి మా అశాంతిని పోగొట్టగల సమర్థులు మీరు. అందువలన మా అశాంతిని పోగొడతారని ఆశించి ఇక్కడకు వచ్చాను. అందువలన మీరు నన్ను ఆశీర్వదించండి అని సంపన్నురాలు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. మీ ఆశీస్సులు అందిస్తే గాని నాలోని అశాంతి పోదు. అయితే మీ ఆశీస్సులు అందుకోవడానికి తగిన అర్హత ఉంది అని నేనుచెప్పలేను. నీకు అర్హతలేదు, యోగ్యతలేదు అని మీరు అనవద్దు. అర్హత, యోగ్యత కలుగజేసి నాలోని అశాంతిని తొలగించండి అని అడుగుతున్నారు. మిథ్యానేను పోతేగాని అశాంతి పోదు అంటున్నారు అందుచేత మిథ్యానేనును తొలగించుకొనే శక్తిని మీరే ఇవ్వాలి గాని కేవలము నేను సాధన చేసి పోగొట్టుకొనే శక్తి నాకు లేదు అని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. భగవాన్ ఏమని చెపుతున్నారు అంటే నీకు భక్తి ఉంది, వివేకం ఉంది. నీ భక్తే నిన్ను ఇక్కడకు తీసుకొని వచ్చింది. నేను నిన్ను ఉద్ధరిస్తాను అని భగవాన్ చెప్పటంలేదు. ఏ భక్తి అయితే నిన్ను ఇక్కడకు తీసుకొని వచ్చిందో, ఏ వివేకం అయితేనిన్ను ఇక్కడకు తీసుకొని వచ్చిందో ఆ భక్తే, ఆ వివేకమే నిన్ను బాగుచేస్తుంది, నీ అశాంతిని పోగొడుతుంది. ప్రత్యేకంగా నేనుచేసేది ఏమీ లేదు. నీ వివేకమే, నీ శ్రద్ధే, నీ తపనే నీ అశాంతిని పోగొడుతుంది అంటున్నారు భగవాన్. భక్తి అంటే భగవంతునితో మానసిక అనుబంధం కలిగి ఉండటం. ఒకటి జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మీరు నిరంతరము భగవంతునితో అనుబంధం పెట్టుకొంటే

లేదు అనుకోండి, ఏకాగ్రత లేదు అనుకోండి దేహాన్ని అటు ఇటు త్రిప్పటం వలన ఈశ్వరుడు మోసపోడు. నీకు పవిత్రత ఏకాగ్రత ఉంటే ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రుడవుతావు. ఈ బంధువులు ఎవరు? స్నేహితులు ఎవరు? భార్య ఎవరు? భర్త ఎవరు? అన్నదమ్ములెవరు? అని విచారణచేస్తే ఏమీ లేదు, విచారణ చేయకపోవటం వలన ఇదంతా నిజం క్రింద కనబడుతోంది. జ్ఞానం వచ్చినప్పుడు జ్ఞాని యొక్క వైభవం నీకు తెలుస్తుందిగాని అంతవరకు జ్ఞానిని దేహమాత్రుడుగా చూస్తావు. నువ్వు నిజంగా బుద్ధిమంతుడవు ఎప్పుడు అవుతావు అంటే ఈ శవం నీవు కాదు అని నీకు తెలిసినప్పుడు, కర్తృత్వ బుద్ధి నశించినప్పుడు నీవు బుద్ధిమంతుడవు అవుతావు. కర్తృత్వబుద్ధి నశిస్తే గాని జ్ఞానం కలుగదు. జ్ఞానం కలిగితేనే గాని మోక్షం కలుగదు.

ఎవరైనా చెయ్యి ఇలాఅని మనకు విభూతి ఇచ్చారు అనుకోండి. అది చాలా గొప్ప విషయం అని మనం అనుకొంటాము. ఇదే విషయం ఒకరు భగవాన్‌తో చెపితే భగవాన్ ఏమి అన్నారు అంటే ఆ విభూతి నీకు ఇచ్చింది దొంగనేనా? నిజమైన నేనా? అని అడిగారు. ఈ ఒక్క విషయం అర్థమయితే సడన్‌గా మాయపోతుంది అంటే బాహ్య విషయాల మీద ఆకర్షణ పోతుంది. ఆ విభూతి నీకు ఎందుకు ఇచ్చినట్లు నీకు జ్ఞానానికి అది ఉపయోగపడుతుందా లేక నిన్ను ఆకర్షించుకోవటానికి ఇచ్చాడా అది ఎందుకు ఇచ్చినట్లు? గాఢనిద్రలో నీకు తలంపులు లేవు. నీ శరీరం మీద పాము పాకినా నీకు తెలియదు, నీకు భయం కలుగదు. ఎందుచేతనంటే ఈ శరీరం నాది అనే తలంపు అక్కడ లేదు. ఆ తలంపు అణిగిపోయింది అందువలన అక్కడ భయం లేదు. గాఢ నిద్రలోనుండి జాగ్రదవస్థలోనికి రాగానే నేను అనే తలంపు వస్తుంది. అది వచ్చాక మిగతా తలంపులు వస్తాయి. ఆ మొదటి తలంపుపోతే మిగతా తలంపులకు ఆశ్రయం లేదు. బాహ్య విషయాల మీద గాని, వ్యక్తుల మీదగాని ఆధారపడి నీకు సంతోషం వస్తూ ఉంటే అది ఎప్పటికైనా దుఃఖంగా మారిపోతుంది. మీకు ఆత్మజ్ఞానము కలిగితే, ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్తమయితే ఇంతకు ముందు నీకు ఎంతదుఃఖం ఉన్నా ఆ దుఃఖం అంతా కూడా సుఖంగా మారిపోతుంది. మనందరము ఏదో ఆసనాలు నేర్చుకొని దేవుడిని మోసం చేద్దామనుకొంటున్నాము. మన పద్ధతి ఎలా ఉంది అంటే మనో నాశనం అవ్వకూడదు. దేవుడు తెలియబడాలి. చమత్కారం అంతా ఇక్కడే ఉంది. మనోనాశనం అవ్వకుండా దేవుడు ఎలా తెలుస్తాడు. ఒకవేళ నీకు మనోనాశనం కాకుండా దేవుడు కనిపిస్తే నీ మనస్సు ఎంత నిజమో ఆ దేవుడు కూడా అంతేనిజం. అది వ్యవహారిక సత్యమే గాని పారమార్థిక

సత్యం కాదు. ఆసనాలవలన ఆరోగ్యం వస్తుంది. అజ్ఞానం నశిస్తే ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది.

నీ హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. అది నీకు తెలియాలి అని నీవు అనుకొంటే నీ మనస్సును కలుషితం చేసుకోకు. ఈ శరీరం శవం అయ్యేవరకు నీ మనస్సును కలుషితం చేసుకోకుండా బహుజాగ్రత్తగా జీవించు. మనకు ఏదైనా సంతోషం వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా, అయిష్టం వచ్చినా, ఇష్టం వచ్చినా కోరిక వచ్చినా అన్నీ మనస్సుకే కదా అని భగవాన్‌తో అంటే ఎవరి మనస్సుకు అని అడుగుతున్నారు. నా మనస్సుకు అని చెప్పాడు. నా మనస్సుకు అంటున్నావు కదా ఆ నేను ఎవరో తెలుసుకొంటే మనస్సు లేదు. మనం ఈ మిధ్యానేనును ఎక్కువగా వాడుతున్నాము. దాని వాడకం తగ్గిస్తే అది పడిపోతుంది. నేను మీతో మాట్లాడుతున్నాను అనుకోండి ఆ నేను ఇంటర్‌ఫియర్ అవ్వకుండా చూసుకోవాలి. అప్పుడు ఉపయోగపడే మాటలు వస్తాయి లేకపోతే అంతా కలుషితమే. కొంతమంది బ్రతకటమే ఆ నేను కోసం బ్రతుకుతున్నారు. దాని కోసం బ్రతుకుతుంటే అది ఎలా పోతుంది. దానిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టాలి అంటున్నారు భగవాన్. నీవు పని చెయ్యి ఆసక్తి లేకుండా చెయ్యి. శరణాగతి చెందు. ఏదైతే జ్ఞానానుభవానికి నీకు అడ్డువస్తోందో దాన్ని ఈశ్వరుని పాదాలదగ్గర ఉంచు. ఆసక్తి లేకుండా పని ఎలా జరుగుతుంది అని అడుగుతున్నాడు. నీవు కాలేజీలో లెక్చరర్‌గా పనిచేస్తున్నాను అంటున్నావు ఎందుకు పనిచేస్తున్నావు. జీతం కోసం పని చేస్తున్నాను అంటున్నావు. జీతం ఇస్తున్నారుకాబట్టి అక్కడ పాఠాలు చెప్పి వస్తున్నావు. అక్కడ నీకు ఆసక్తి లేదు. నీ డ్యూటీ చేస్తున్నావు. అలాగే నీవు ఇంట్లోకూడా ఉండు. నీవు కాలేజీలో ఎలా వ్యవహరిస్తున్నావో అలా ఇంట్లో కూడా ఎందుకు వ్యవహరించ కూడదు. నీవు కాలేజీలో ఎలా పనిచేస్తున్నావోఅలాగ ఇంట్లో కూడా పనిచెయ్యి నీకు ఎటాచ్‌మెంట్‌రాదు, మనస్సు కలుషితం అవ్వదు. మనస్సు కలుషితం అవ్వకుండా జీవిస్తే నీ హృదయంలో ఉన్న జ్యోతి నీకు వ్యక్తమవుతుంది. ఆసక్తి పెట్టుకొంటే మనస్సు కలుషితం అవుతుంది. ఆసక్తి లేకుండా పని చెయ్యి. నీవు ఆసక్తి పెట్టుకొన్నంత మాత్రం చేత అది జరుగదు. జరగవలసి ఉంటే నీవు ఆసక్తి పెట్టుకోకపోయినా అది జరుగుతుంది. ఆసక్తి లేకుండా పని చేస్తే పని అయిపోతుంది, నీ మనస్సు కలుషితం కాదు, నీకు చిత్త శుద్ధి కలుగుతుంది. ఎవరు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా చిత్తశుద్ధి అనే గేటు ద్వారానే మోక్షానికి వెళ్ళాలి.

వాసన నశించటం అంత తేలిక కాదు. వాసనలన్నీ కలిసి స్వభావం అవుతుంది. నీ స్వభావాన్ని బట్టి నీవు పనిచేస్తున్నావు కాని దేవుడు చెప్పినట్లు నీవు చేయటం లేదు. కాని

దేవుడు చెప్పినట్లు నడుస్తున్నానని నీవు అనుకొంటున్నావు. అనుకొనేది ఒకటి, జరిగేది ఒకటి. నీకు వాసన ఎందుకు వచ్చిందంటే జన్మాంతరంలో నీవు చేసిన పనులే వాసనల క్రింద వచ్చాయి. ఆ వాసనను బట్టి నీవు పని చేస్తున్నావు. నీవు వెనక్కి తిరిగి ఆ వాసన నీలో ఎంత బలంగా ఉందో అంత బలంగా సాధన చేస్తే గాని అది నశించదు. ఇంత పెద్దపెద్ద వాసనలను మేము ఎలా పోగొట్టుకోగలము అని భగవాన్‌తో అంటే భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే నీవు ఏ వాసనతో అయితే బాధపడుతున్నావో ఆ వాసన లేనివారితో సహవాసం చేస్తే ఆ వాసన పల్చబడుతుంది. వారి వైబ్రేషన్స్ నీమీద పనిచేస్తాయి అని చెప్పారు. అప్పుడు వాలుగాలిలో సైకిలు త్రొక్కితే ఎలా ఉంటుందో నీ వాసన అంత వేగంగా క్షీణిస్తుంది. ఏదైనా ఇతరులకు చెప్పేటప్పుడు ముందు నీవు దానిని అర్థం చేసుకొని, ఆచరించి అప్పుడు ఇతరులకు చెప్పు. నీవు ఆచరించకుండా కేవలము ఇతరులకు చెప్పటమే పనిగా పెట్టుకొంటే దాని వలన వారికి పెద్ద ప్రయోజనం ఉండదు. పైగా నీవు ఈశ్వరుడి చేత శిక్షించబడతావు. మనం దేనికి విలువ ఇవ్వాలో దానికి విలువ ఇవ్వటంలేదు. దేనికి విలువ ఇవ్వకూడదో దానికి విలువ ఇస్తున్నాము. నీవు ఎంత విలువ ఇచ్చినా, ఎంత గౌరవించినా, ఎంత అలంకరించినా ఈ దేహం ఏదో రోజు శవం అవుతుంది. ఈ దేహాన్ని ముస్తాబు చేస్తే అంత ఫరవాలేదు కాని అహంభావనను ముస్తాబు చేస్తే మరీ ప్రమాదం. నీ హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. అది నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు నిజం కాని దానిని నిజం అనుకొనే ప్రమాదం ఉంది. నీ హృదయంలోసత్యం ఉంది కాని అది లేదు అని నీవు అనుకొంటున్నావు. ఎందుచేతనంటే అంతలోతులలోనికి నీవు వెళ్ళలేకపోతున్నావు. నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని నీవు పట్టుకోవాలంటే నీకు వైరాగ్యం, అభ్యాసం అవసరం. గురువు ఎప్పుడూ నీకూడానే ఉంటాడు. నిన్ను తలుపు సందున పెట్టి నొక్కుతూ ఉంటాడు. ఎందుచేతనంటే తలుపుసందులో పెట్టి నొక్కితే గాని నీలో వాసనలు కక్కువు అది గురువు చేసే పని.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు 12-6-2000, భీమవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఏ మనిషిలో ఉన్న బలహీనత ఆ మనిషిని బాధపెడుతుంది. అందుచేత మనలో ఏ బలహీనతలు ఉన్నాయి అని ఏమనిషికి ఆ మనిషి చూసుకొని ప్రయత్నం చేసి వాటిని తొలగించుకొని మోక్షాన్ని పొందాలి. ఇది సామూహికంగా సంపాదించేది కాదు. మన